

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4To/3/2024
Identifikačné číslo spisu:	9522100046
Dátum vydania rozhodnutia:	20.05.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Martina Zeleňáková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:9522100046.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Zeleňákovvej a sudcov JUDr. Dušana Krč - Šeberu a JUDr. Dušana Szabóa, v trestnej veci obžalovaného Ing. X. L., pre zločin machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 22. novembra 2023, sp. zn. 12 T 3/2022, na verejnom zasadnutí konanom 20. mája 2025 v Bratislave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušuje napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

II. Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovaného Ing. X. L., nar. XX. B. XXXX v W., trvale bytom W. - U. T., U. XXXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Prešov podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e spod obžaloby

prokurátorky Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VII/1 Gv 97/2018/1000 pre zločin machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 261 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že:

- „ako vedúci oddelenia verejného obstarávania Univerzitnej nemocnice Luisa Pasteura Košice (UNLP) zodpovedný za organizáciu a postup verejného obstarávania pre nadlimitné, podlimitné a podprahové zákazky, ako aj za metodické usmerňovanie ostatných útvarov pri uplatňovaní zásad verejného obstarávania, v presne nezistenej dobe od marca 2014 do júna 2014, napriek tomu, že vedel, že v zmysle § 4 odsek 2 zákona o verejnom obstarávaní č. 25/2006 Z. z. zákazka „dodávka vybavenia Urgentného príjmu UNLP Košice“ patrí medzi nadlimitné zákazky, rozdelil predmet zákazky „dodávka vybavenia Urgentného príjmu UNLP Košice“ tým spôsobom, že v úmysle zabezpečiť inému prospech a vyhnúť sa prísnejším postupom verejného obstarávania zadávania nadlimitnej zákazky podľa § 5 odseku 5, odseku 12 zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, neurčil predpokladanú hodnotu zákazky ako súčet všetkých častí nadlimitnej zákazky, nezohľadnil predpokladanú hodnotu zákazky na tovar prevyšujúci čiastku 200 000,- €, účelovo rozdelil predmetnú zákazku v celkovej predpokladanej hodnote 286 602,84 € na 15 samostatných zákaziek, pri každej so samostatne určenou predpokladanou hodnotou zákazky v sume pod 20 000,- € bez DPH,) aj keď išlo o obstaranie podobného, súvisiaceho a účelovo totožného tovaru - nábytku, čím porušil povinnosť uplatňovania princípu rovnakého zaobchádzania, nediskriminácie uchádzačov a princípu hospodárnosti a

efektívnosti, podľa § 9 odsek 3, odsek 9 zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov a nesprávne určil predpokladanú hodnotu zákazky, ktorá v rozpore s § 5 odsek 5 zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, nevychádzala z ceny, za ktorú sa obvykle predáva porovnateľný predmet zákazky v čase vyhlásenia verejného obstarávania. Následne po samotnom administratívnom výkone verejného obstarávania prieskumom trhu, pozostávajúcom z úkonov spoločnosti PRO-TENDER s. r. o. v zastúpení konateľa Ing. Miroslava Kučeru, MPH v rozposlaní výzvy na predloženie ponuky „zadávanie zákazky podľa § 9 ods. 9 zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní“ 5 vybraným záujemcom na dodávku rôzneho druhu nábytku zo samotného prieskumu trhu a vyhodnotenia ponúk od súťažiteľov: METROSTAV a. s., Koželužská 2246, Praha, TON -SLOVENSKO spol. s r. o., Karpatská 8, Bratislava, IČO: 35783184, Ján Kuko - REVILO, Južná trieda 40, Košice, IČO: 40791785, Kamil Krupec - výroba nábytku, Košťany nad Turcom, IČO: 34699112, MINITEC s. r. o., Turgenevová 13, Košice, IČO: 17075149, vykonal dňa 28.05.2014 spolu s Ing. X. G., MPH, internú kontrolu verejného obstarávania, odsúhlasil vykonaný postup verejného obstarávania za zhodný so zákonom č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, akceptoval výsledky vykonaného prieskumu trhu v 15 zákazkách, bez riadneho vyhlásenia nadlimitnej zákazky v požadovanom rozsahu, ktorú mal vzhľadom na vopred zjavnú časovú, miestnu a vecnú súvislosť obstarania tovarov v pätnástich zákazkách vykonať, čím sa vyhol prísnejšiemu postupu, ktorý s ohľadom na vyššie uvedenú výšku predpokladanej hodnoty zákazky predpisuje zákon o verejnom obstarávaní, v dôsledku čoho vytvoril výhodnejšie podmienky pre vybraných priamo oslovených 5-tich záujemcov:

- METROSTAV a.s., Koželužská 2246, Praha
- TON -SLOVENSKO spol. s r.o. Karpatská 8, Bratislava, IČO: 35 783 184
- Ján Kuko - REVILO, Južná trieda 40, Košice, IČO: 40 791 785
- Kamil Krupec - výroba nábytku, Košťany nad Turcom, IČO: 34 699 112
- MINITEC s. r. o., Turgenevová 13, Košice, IČO: 17 075 149

pred ostatnými potenciálnymi záujemcami, ktorí by sa mohli v prípade riadneho oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania v požadovanom rozsahu predmetu nadlimitnej zákazky, zverejneného v úradnom vestníku EÚ a vo Vestníku verejného obstarávania, o zákazku uchádzať, a tak dosiahnuť nižšiu cenu pre verejného obstarávateľa, UNLP Košice, ktorého záujmy a majetok mal obžalovaný zastávať, čím verejnému obstarávateľovi Univerzitnej nemocnici Luisa Pasteura Košice tak spôsobil škodu najmenej 151 260,19 €.

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

III. Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku poškodenú - Univerzitnú nemocnicu Luisa Pasteura Košice, so sídlom 041 90 Košice, Rastislavova 43, IČO 00 606 707 s jej nárokom na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

Odôvodnenie

1. Špecializovaný trestný súd (ďalej tiež „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 22. novembra 2023, sp. zn. 12 T 3/2022 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovaného Ing. X. L. (ďalej tiež „obžalovaný“ alebo „odvolateľ“) vinným zo zločinu machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

„ako vedúci oddelenia verejného obstarávania Univerzitnej nemocnice Luisa Pasteura Košice, IČO: 00606707 (ďalej len „UNLP Košice“), zodpovedný za organizáciu a postup verejného obstarávania v rámci UNLP Košice, v presne nezistenej dobe od marca do júna 2014, pri obstarávaní zákazky „Dodávka vybavenia Urgentného príjmu UNLP Košice“ vedel, že táto zákazka v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 25/2006 Z. z. vo vtedy platnom znení (ďalej len „zákon o VO“), v spojení s § 2 písm. b) vyhlášky č. 172/2013 Z. z., patrí medzi tzv. nadlimitné zákazky, avšak nezohľadnil predpokladanú celkovú hodnotu zákazky 286.602,84 €, ale zákazku účelovo rozdelil na 15 samostatných zákaziek s

predpokladanou hodnotou každej zákazky pod 20.000,- € bez DPH, hoci išlo o obstaranie podobného, súvisiaceho a účelovo totožného tovaru (nábytok), a následne neurčil predpokladanú hodnotu zákazky ako súčet všetkých častí nadlimitnej zákazky, teda postupoval v rozpore s § 5 ods. 5, ods. 12 ZoVO a porušil povinnosť podľa § 9 ods. 3 ZoVO, v snahe vyhnúť sa prísnejšiemu postupu verejného obstarávania podľa § 50 a nasl. ZoVO (vrátane zverejnenia oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania nadlimitnej zákazky vo Vestníku verejného obstarávania a v Úradnom vestníku EÚ), keďže následne bolo verejné obstarávanie realizované len prieskumom trhu, ktorý pre UNLP Košice realizovala spoločnosť PRO - TENDER s.r.o., IČO: 36 591 084, ktorá poslala výzvy na predloženie ponuky na dodávku rôzneho druhu nábytku piatim subjektom (súťažiteľom) určeným zo strany UNLP, pričom obžalovaný spolu s ďalším zamestnancom UNLP vykonal dňa 28.05.2014 internú kontrolu verejného obstarávania a odsúhlasil vykonaný postup verejného obstarávania za súladný so zákonom o VO a akceptoval výsledky vykonaného prieskumu trhu vo všetkých 15 zákazkách, v dôsledku čoho vytvoril výhodnejšie podmienky pre vopred vybraných piatich súťažiteľov, spomedzi ktorých boli následne priamo oslovení traja úspešní súťažitelia (Ján Kuko - REVILO, IČO: 40791785, Kamil Krupec - výroba nábytku, IČO: 34699112, MINITEC s.r.o., IČO: 17075149) a ostatní (potenciálni) záujemcovia nemali možnosť zapojiť sa ako súťažitelia do procesu verejného obstarávania, pričom víťazné cenové ponuky oslovených súťažiteľov v celkovej hodnote 301.360,80 € (bez nákladov na dopravu a montáž) boli vyššie, než obvyklé trhové ceny, za aké sa mohol obstarávaný tovar v danom čase pre UNLP Košice zadovážiť, ktoré znalkyňa Ing. Y. X. v znaleckom posudku č. 6/2018 určila v celkovej výške 150.100,61 € (bez nákladov na dopravu a montáž), pričom obžalovaný takým konaním spôsobil UNLP Košice škodu vo výške 151.260,19 €,

2. Súd prvého stupňa obžalovanému napadnutým rozsudkom podľa § 266 ods. 3 Trestného zákona v spojení s § 36 písm. j), § 38 ods. 3, § 41 ods. 2 a § 42 ods. 1 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výroky o trestoch v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 1. augusta 2023, sp. zn. 4 To 11/2021 a rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 22. júna 2021, sp. zn. 8 To 77/2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Špecializovaný trestný súd tiež podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému - Univerzitná nemocnica Luisa Pasteura Košice, IČO: 00 606 707 (ďalej len „UNLP“) škodu vo výške 151.260,19 EUR a podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodeného odkázal so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na civilný proces.

3. V odôvodnení napadnutého rozsudku Špecializovaný trestný súd poukázal na priebeh a spôsob realizácie verejného obstarávania, zhrnul, že obžalovaný svoju obhajobu založil na tom, že rozdelenie zákazky bolo potrebné, pretože podľa Spoločného slovníka obstarávania (ďalej len „CPV“) kódy jednotlivých druhov nábytku boli odlišné a usmernenia Úradu pre verejné obstarávanie (ďalej len „ÚVO“) a prax neboli jednoznačné, ďalej, že poškodený takto konal v záujme hospodárnosti s cieľom vyhnúť sa sankciám za neskoré odovzdanie priestorov Urgentného príjmu UNLP (ďalej len „Urgentný príjem“), ktorého výstavba bola financovaná zo zdrojov štátu a Európskej únie a tiež na tom, že nebol zodpovedný za rozdelenie tzv. nadlimitnej zákazky na 15 menších podlimitných zákaziek, pretože nebol členom vedenia UNLP a navyše verejné obstarávanie realizovala externá firma, ktorá bola zodpovedná za správnosť zvoleného postupu.

4. Špecializovaný trestný súd ďalej poukázal na príslušné ustanovenia v danom čase platného zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoVO“), ako aj na kontrolné závery dvoch štátnych kontrolných inštitúcií, a to Najvyššieho kontrolného úradu (ďalej len „NKÚ“) a ÚVO, podľa ktorých došlo pri obstarávaní nábytku do interiéru Urgentného príjmu k porušeniu ZoVO, pretože namiesto riadneho verejného obstarávania jednej nadlimitnej zákazky bol realizovaný len tzv. prieskum trhu s tým, že v rámci 15-tich samostatných zákaziek, každej s predpokladanou hodnotou do 20.000,- EUR bez DPH, bolo priamo oslovených päť konkrétnych podnikateľských subjektov, aby predložili cenové ponuky na dodanie tovaru, ktorý bol druhovo totožný a na trhu bežne dostupný, pričom existovalo množstvo ďalších subjektov, ktoré by boli schopné dodať

tovar komplet, teda z jedného zdroja. Špecializovaný trestný súd doplnil, že UNLP mohla rozdeliť predmet nadlimitnej zákazky a umožniť predkladanie dielčích ponúk len na niektoré časti obstarávaného tovaru, avšak zákazka mala zostať jednotná a jej predpokladaná hodnota sa mala určiť ako súčet predpokladaných hodnôt všetkých častí zákazky podľa § 5 ods. 5 ZoVO.

5. Podľa názoru súdu prvého stupňa poškodený síce objednal tovar u uchádzačov, ktorí predložili cenovo najvýhodnejšie ponuky, avšak išlo o umelo zúžený výber bez novej účasti ďalších, voľne dostupných uchádzačov na trhu. Priame oslovenie piatich konkrétnych firiem tak bolo úmyselným konaním v ich prospech s cieľom zabezpečiť im výhodu na úkor iných, neoslovených potenciálnych uchádzačov, ktorým tak bolo vopred zabránené čo i len zúčastniť sa súťaže. Vo vzťahu k všeobecnej trhovej hodnote obstaraného tovaru a tým aj o jeho predraženom nákupe zo strany poškodeného Špecializovaný trestný súd poukázal na závery znaleckého posudku znalkyne Ing. Y. X. a podotkol, že predmetné závery obžalovaný ani relevantne nespochybnil.

6. K zodpovednosti odvolateľa Špecializovaný trestný súd uviedol, že obžalovaný bol v danom čase v pozícii vedúceho oddelenia verejného obstarávania a jeho osobnou pracovnou náplňou bolo okrem iného komplexne koordinovať činnosti spojené s vyhodnocovaním metódy verejného obstarávania, pričom tejto zodpovednosti sa nemohol zbaviť poukazom na realizáciu verejného obstarávania cez externú spoločnosť, čo napokon potvrdzuje aj mandátna zmluva uzavretá medzi poškodeným a spoločnosťou PRO - TENDER, s. r. o. v spojení s obsahom normy IN-18.1, z ktorej nevyplýva, že realizácia verejného obstarávania prostredníctvom menovanej spoločnosti zbavuje UNLP a jeho zamestnancov akejkolvek zodpovednosti za jeho riadne uskutočnenie s tým, že spoločnosť PRO - TENDER, s. r. o. bola pri výkone svojej činnosti povinná riadiť sa pokynmi UNLP, takže participácia poškodeného a jeho zamestnancov na verejnom obstarávaní logicky existovala aj v prípade jeho realizácie externou spoločnosťou. V tejto súvislosti Špecializovaný trestný súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 1. augusta 2023, sp. zn. 4 To 11/2021, ktorý ohľadom zodpovednosti obžalovaného ako vedúceho zamestnanca UNLP pri realizácii verejného obstarávania prostredníctvom menovanej spoločnosti prijal rovnaký záver.

7. Súd prvého stupňa ďalej poukázal na to, že obžalovaný svojím podpisom potvrdil správnosť spôsobu, akým bol v 15-tich prípadoch realizovaný výber dodávateľa nábytku a vedel, že takýto postup bol protiprávny a v rozpore s ustanoveniami § 5 ods. 5 a ods. 12 ZoVO, pričom bol uzročený s možnými škodlivými následkami, ktoré môžu na strane UNLP vzniknúť ako dôsledok nevykonania riadnej súťaže a zároveň poukázal aj na to, že obžalovaný bol autorom internej normy IN-18.1 s tým, že sám kládol dôraz na to, aby nedochádzalo k rozdeľovaniu zákaziek s cieľom znížiť hodnotu obstarávanej zákazky a dokonca v predmetnej internej norme formuloval povinnosť preventívne použiť metódu verejného obstarávania s vyšším finančným limitom.

8. K obhajobe obžalovaného založenej na poukazaní na nejednoznačnosť usmernení ÚVO ohľadom členenia zákaziek podľa CPV kódov obstarávaného tovaru Špecializovaný trestný súd uviedol, že obžalovaný vedel, že bežný kancelársky nábytok je možné obstarávať v rámci jednej zákazky, pričom sám obžalovaný ho takto pod spoločným CPV kódom č. 39100000-3 v máji 2013 označil v ním vypracovanej žiadosti o udelenie súhlasu Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky (ďalej len „MZ SR“) a zároveň zdôraznil, že ustanovenie § 5 ods. 5 ZoVO o povinnom sčítaní zákaziek bolo jednoznačné, preto neboli potrebné ďalšie výkladové usmernenia, pričom sám obžalovaný správny výklad predmetného ustanovenia transformoval do internej smernice IN-18.1, ktorej bol autorom.

9. Podľa názoru Špecializovaného trestného súdu ani prípadná časová tieseň a s tým spojená hrozba povinnosti vrátenia nenávratného finančného príspevku (ďalej len „NFP“) nie je a nemôže byť dôvodom na nezákonný protiprávny postup pri verejnom obstarávaní, a to o to viac, ak nezákonným postupom hrozba finančnej ujmy nebola odstránená, keďže v dôsledku zvoleného postupu bola UNLP spôsobená škoda veľkého rozsahu. K námietke obžalovaného, že po ním vykonanej kontrole zrealizovaného spôsobu výberu úspešných dodávateľov nábytku 28. mája 2014 vedenie UNLP ešte mohlo zvrátiť výsledky prieskumu trhu Špecializovaný trestný súd poukázal na listinné dôkazy, z ktorých vyplývalo,

že realizácia prieskumu trhu, predkladanie a vyhodnocovanie cenových ponúk a objednávanie tovaru bolo zrealizované v priebehu pár dní a v ten istý deň, kedy obžalovaný svojím podpisom potvrdil správnosť vykonaného vyhodnotenia došlých cenových ponúk už boli výsledky odosielané uchádzačom a vzápätí bol u nich tovar aj objednávaný, čo znamená, že prakticky ani neexistoval priestor na reálnu viacstupňovú kontrolu v rámci UNLP.

10. Súd prvého stupňa preto uzavrel, že obžalovaný ako zodpovedný zamestnanec UNLP konal pri verejnom obstarávaní úmyselne tak, aby zadovážil vopred určeným trom subjektom majetkový prospech a vedený týmto úmyslom konal v rozpore so ZoVO, v dôsledku čoho zabezpečil týmto trom subjektom prednosť v podobe výhodnejších podmienok oproti iným súťažiteľom, ktorí sa o verejnom obstarávaní ani len nedozvedeli.

11. Vo vzťahu k výške škody Špecializovaný trestný súd vychádzal z úbytku na majetku poškodeného, ku ktorému došlo v dôsledku predraženého nákupu tovaru za cenu 301.360,80 EUR bez nákladov na dopravu a montáž, pričom všeobecná hodnota predmetného nábytku určená znaleckým posudkom bola 150.100,61 EUR, v dôsledku čoho za škodu bolo potrebné považovať rozdiel medzi zaplatenou cenou a všeobecnou hodnotou, ktorý predstavuje sumu 151.260,19 EUR.

12. Vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného v trestnej veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. 3 T 32/2019 súd prvého stupňa posudzoval prípadný súbeh trestných činov spáchaných obžalovaným a vzhľadom na časový odstup medzi ich spáchaním, ako aj vzhľadom na ich odlišný spôsob spáchania dospel k záveru, že nešlo o dva čiastkové útoky toho istého trestného činu.

13. Vo vzťahu k výroku o treste Špecializovaný trestný súd uviedol, že obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, teda že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, pričom na priťažujúcu okolnosť spáchania viacerých trestných činov vzhľadom na aplikáciu asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona neprihliadol a neprihliadol ani na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. e) Trestného zákona, pretože hoci obžalovaný zneužil svoje zamestnanie u poškodeného, nebolo preukázané naplnenie znaku dosiahnutia výhody pre seba a navyše spáchanie trestných činov v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 5 T 49/2017 nemalo so zamestnaním obžalovaného žiaden súvis.

14. Súd prvého stupňa uložil obžalovanému trest podľa trestnej sadzby najprísnejšieho trestného činu podľa § 266 ods. 3 Trestného zákona, ktorého hornú hranicu najskôr vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností upravil z 12 rokov na 10 rokov a 4 mesiace a následne vzhľadom na aplikáciu ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona zvýšil na 13 rokov 9 mesiacov a 10 dní. V prospech obžalovaného pri ukladaní trestu zohľadnil, že nebolo preukázané, že by obžalovaný svojím konaním sledoval vlastné obohatenie a tiež to, že je otcom dvoch maloletých detí, ktoré skutočnosti však ani vzhľadom na riadne vedenie života pred spáchaním trestného činu nepredstavovali dôvod na postup podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, teda pre mimoriadne zníženie výmery trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Špecializovaný trestný súd ďalej prihliadal aj na dĺžku trestných konaní, ktoré v tzv. zbiehajúcich sa veciach prebiehali súbežne a obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, teda vo výmere 7 rokov.

15. K výroku o náhrade škody Špecializovaný trestný súd uviedol, že obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému škodu vo výške rozdielu medzi cenou zaplatenou za obstaraný nábytok a všeobecnou hodnotou predmetného nábytku a pokiaľ ide o sumu 17.900,20 EUR, ktorú si poškodený uplatnil ako časť uhradených nákladov na dopravu a montáž uviedol, že poškodený nepreukázal dôvodnosť svojho tvrdenia, že v prípade riadne vedeného verejného obstarávania by bolo možné jednoznačne očakávať nižšie náklady na dopravu a montáž práve v uvedenej výške, preto poškodeného so zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

16. Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podali obžalovaný (priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní) a prokurátor odvolania.

17. Obžalovaný v písomných dôvodoch podaného odvolania, prostredníctvom svojho obhajcu, vyjadril názor, že súd prvého stupňa nesprávne posúdil zistený skutkový stav, pretože práve na základe vykonaného dokazovania sa nepreukázalo, že skutok, kladený mu za vinu, spáchal. Napadnutý rozsudok považoval odvolateľ za nepreskúmateľný, pretože súd prvého stupňa sa nevysporiadal s rozpormi v jednotlivých svedeckých výpovediach a neuviedol, ktoré z výpovedí považuje za dôveryhodné, a z ktorých tvrdení vychádzal pri rozhodnutí o jeho vine. Obžalovaný zároveň upozornil, že tvrdenie o potrebe rozdelenia zákazky z dôvodu odlišných CPV kódov nábytku a nejednoznačnosti usmernení ÚVO a praxe neprezentoval on, ale svedok Hložný.

18. K argumentácii Špecializovaného trestného súdu o tom, že ani časová tieseň a s tým spojená hrozba vrátenia NFP nie je a nemôže byť dôvodom na nezákonný postup pri verejnom obstarávaní, a to o to viac, že nezákonným postupom nebola uvedená hrozba odstránená, keďže poškodenému bola spôsobená škoda veľkého rozsahu, obžalovaný namietal, že v napadnutom rozsudku sa už neuvádza, že hrozba finančnej ujmy v prípade vrátenia NFP by bola v rozsahu niekoľkých miliónov EUR a zároveň uviedol, že nestaval svoju obhajobu na tom, že poškodený konal v záujme hospodárnosti s cieľom vyhnúť sa sankciám za neskoré odovzdanie priestorov Urgentného príjmu, ale tento názor uviedol pre komplexné pochopenie situácie, za akej bolo predmetné verejné obstarávanie realizované, pričom na tomto tvrdení sa zhodli aj viacerí svedkovia, najmä riaditeľ poškodeného MUDr. I. G. a Ing. X. G..

19. Obžalovaný odmietol tvrdenie Špecializovaného trestného súdu, že svoju obhajobu striedal a zdôraznil, že ju od počiatku staval na tvrdení, že nijakým spôsobom nerozdělil tzv. nadlimitnú zákazku na 15 podlimitných, keďže mu taká rozhodovacia právomoc neprislúchala, pretože nebol členom vedenia poškodeného a doplnil, že príprava a realizácia predmetnej zákazky prebiehala bez jeho účasti a bez jeho vedomia, pričom ju realizovala spoločnosť PRO - TENDER, s. r. o., ktorá bola aj zmluvne zodpovedná za správnosť zvoleného postupu.

20. Odvolateľ ďalej namietal, že súd prvého stupňa sa vôbec nevysporiadal s argumentáciou jeho obhajcu uvedenou v záverečnej reči s tým, že skutková veta napadnutého rozsudku je doslovne prevzatá z obžaloby, hoci ani jedno z opísaných konaní („rozdělil predmet zákazky“, „neurčil predpokladanú hodnotu“, „účelovo rozdelil predmetnú zákazku“), ktorých sa mal dopustiť nebolo nijakým konaním preukázané ani v prípravnom konaní a ani v konaní pred súdom, pričom v odôvodnení napadnutého rozsudku nie je uvedené, akým konkrétnym konaním mal účelovo rozdeliť zákazku na 15 samostatných zákaziek, resp. akým konaním a kedy mal neurčiť predpokladanú hodnotu zákazky. Obžalovaný Špecializovanému trestnému súdu vytýkal, že v odôvodnení napadnutého rozsudku vynechal svedka Ing. X. G., ktorý vypovedal, že mu riaditeľ poškodeného MUDr. G. povedal: „že sa to stihne, ak sa zákazka rozdelí“, pričom nielen menovaný svedok, ale aj ďalší svedkovia potvrdili, že pokyn na rozdelenie zákazky v rámci svojej kompetencie mohol vydať len riaditeľ poškodeného MUDr. G.. Z vykonaného dokazovania tak, podľa názoru odvolateľa, jednoznačne vyplynulo, že nemal žiaden dosah na rozhodovacie procesy ohľadne predmetnej zákazky, teda ju nemohol rozdeliť, resp. určovať jej predpokladanú hodnotu.

21. Obžalovaný vyjadril nesúhlas s tvrdením uvedeným v napadnutom rozsudku, že mal spolu so svedkom G. potvrdiť správnosť spôsobu realizácie verejného obstarávania namietajúc, že nič neodsúhlasoval a ani nepotvrdzoval správnosť realizácie verejného obstarávania s tým, že dokumentom „Záznam o vykonaní prieskumu trhu“ bola vykonaná vnútorná kontrola, pričom v zmysle internej normy IN-18.1-VO, ak bol určený finančný limit do 20.000,- EUR bez DPH, bolo potrebné osloviť troch uchádzačov a boli oslovení priatelia. Odvolateľ ďalej uviedol, že predmetný dokument sa vzťahoval na „prieskum trhu“, či tento spĺňal všetky potrebné náležitosti v zmysle internej normy, pričom prieskum trhu bol v zmysle internej normy nezáväzný, jeho výsledky sa mohli a nemuseli akceptovať s tým, že o akceptovaní ponuky rozhodovala porada vedenia, ktorej nebol členom. Obžalovaný zdôraznil, že neskúmal, nekontroloval a nehodnotil zvolený a použitý postup pri verejnom obstarávaní, pretože to všetko robila externá spoločnosť na základe zadania od vedenia poškodeného.

22. Obžalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok a sám vo veci rozhodol podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku tak, že ho oslobodí spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku alebo napadnutý rozsudok zruší a vec vráti Špecializovanému trestnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

23. 28. augusta 2024 bolo Špecializovanému trestnému súdu doručené podanie prokurátorky Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej tiež „prokurátorka“) z 27. augusta 2024, sp. zn. XX/1 Gv 47/24/1000-7, ktorým prokurátorka odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti napadnutému rozsudku zobrala späť.

24. Vzhľadom na to, že prokurátorka zobrala odvolanie proti napadnutému rozsudku späť po predložení veci Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako odvolaciemu súdu, predsedníčka senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uznesením z 26. septembra 2024, sp. zn. 4 To 3/2024 späťvzatie odvolania zobrala na vedomie.

25. Na základe riadne a včas podaného odvolania postupoval Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospie k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

26. Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

27. Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku Ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

28. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku Odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

29. Z vykonaného dokazovania, najmä listinných dôkazov, bez akýchkoľvek pochybností vyplynulo, že UNLP v mesiaci máj 2014 realizovala verejné obstarávanie formou prieskumu trhu za účelom obstarania nábytku do Urgentného príjmu. Samotný prieskum trhu bol realizovaný v rámci 15-tich zákaziek, pričom z hľadiska procesu verejného obstarávania išlo o postup podľa § 9 ods. 9 ZoVO, podľa ktorého Ak ide o zákazku na dodanie tovaru, uskutočnenie stavebných prác alebo poskytnutie služby, ktorá nespĺňa podmienky podľa § 4 ods. 2 alebo ods. 3, verejný obstarávateľ je povinný pri jej zadávaní dodržať povinnosti podľa odsekov 3 až 5 a zabezpečiť, aby vynaložené náklady na obstaranie predmetu zákazky boli primerané jeho kvalite a cene; verejný obstarávateľ eviduje všetky doklady a dokumenty päť rokov od uzavretia zmluvy. Ak je predpokladaná hodnota zákazky podľa prvej vety rovnaká alebo vyššia než 1 000 eur, je verejný obstarávateľ povinný v profile zverejniť raz štvrtročne súhrnnú správu o týchto zákazkách, v ktorej pre každú zákazku uvedie hodnotu zákazky, predmet zákazky a identifikáciu dodávateľa.

30. Proces uskutočneného verejného obstarávania je dokumentovaný výzvami na predkladanie ponúk vypracovanými spoločnosťou PRO - TENDER s.r.o., cenovými ponukami piatich oslovených

uchádzačov (Ján Kuko - REVILO, Kamil Krupec, MINITEC, s.r.o., TON - SLOVENSKO, spol. s r.o. a Metrostav a.s.), vyhodnotením ponúk, oznámeniami o ich prijatí v prípade troch uchádzačov (Ján Kuko - REVILO, Kamil Krupec, MINITEC, s.r.o.) a ich neprijatí v prípade dvoch uchádzačov (TON - SLOVENSKO, spol. s r.o. a Metrostav a.s.), objednávkami tovaru, faktúrami a dodacími listami úspešných uchádzačov. Skutočnosť, že predmetné verejné obstarávanie bolo realizované, napokon medzi prokurátorom a obžalovaným ani nebola sporná.

31. Obžalovaný však namietal, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že skutok uvedený v napadnutom rozsudku spáchal práve on.

32. Podľa pracovnej zmluvy uzavretej medzi obžalovaným a UNLP (pozn. v tom čase Fakultná nemocnica L. Pasteura Košice) obžalovaný nastúpil do práce 1. septembra 2002 na pozíciu technicko-hospodárskeho pracovníka, pričom s účinnosťou od 1. marca 2010 mal na základe Dohody o zmene obsahu pracovnej zmluvy vykonávať práce technicko-hospodárskeho pracovníka vykonávajúceho koncepčné a koordinačné zabezpečenie súťažných podkladov verejného obstarávania.

33. Podľa popisu práce zo 4. februára 2005 mal obžalovaný vykonávať funkciu vedúceho oddelenia verejného obstarávania a eurofondov a v rámci nej analyzovať a vyhodnocovať požiadavky organizačných útvarov obstarávateľa pre účely definovania predmetu verejného obstarávania a prípravy metód a postupov verejného obstarávania (bod 9), vykonávať činnosti spojené s prieskumom trhu (bod 10), vykonávať činnosti spojené so zabezpečovaním postupov verejného obstarávania (bod 12), komplexne koordinovať činnosti spojené s vyhodnocovaním metódy verejného obstarávania a uzatvorením zmluvy (bod 13) a v zmysle zákona č. 523/2003 Z. z. o verejnom obstarávaní tovarov, služieb a prác a následných právnych úprav pripravovať a realizovať všetky formy verejného obstarávania až do fázy vyhodnotenia a následného uzatvorenia zmluvného vzťahu (bod 19).

34. Z vykonaného dokazovania zároveň vyplynulo, že sporné verejné obstarávanie zabezpečovala spoločnosť PRO - TENDER s.r.o..

35. Medzi UNLP a spoločnosťou PRO - TENDER s.r.o. bola 19. marca 2014 uzavretá Mandátna zmluva na poskytovanie služieb v oblasti verejného obstarávania (ďalej len „Mandátna zmluva“), ktorou sa spoločnosť PRO - TENDER s.r.o. v postavení mandátára zaviazala zabezpečiť pre UNLP v postavení mandanta na účet UNLP kompletnú realizáciu postupov verejného obstarávania podľa aktuálnej potreby UNLP (čl. III. bod 1), pričom rozsah poskytovaných činností v rámci realizovaných postupov verejného obstarávania bol špecifikovaný v Prílohe č. 1 Mandátnej zmluvy.

36. Podľa čl. IV. bodu 1 Mandátnej zmluvy sa UNLP zaviazala poskytnúť spoločnosti PRO - TENDER s.r.o. pri vybavovaní konkrétnej veci potrebnú súčinnosť, najmä jej poskytnúť všetky dostupné informácie a písomné podklady. Podľa čl. IV. bodu 3 Mandátnej zmluvy sa spoločnosť PRO - TENDER s.r.o. zaviazala skontrolovať úplnosť predložených podkladov a upozorniť UNLP na zistené nedostatky týchto podkladov alebo ich nekompletnosť a podľa čl. IV. bodu 4 bola povinná postupovať pri zariaďovaní záležitosti s odbornou starostlivosťou. Podľa čl. VII. bodu 1 Mandátnej zmluvy bola spoločnosť PRO - TENDER s.r.o. povinná pri plnení predmetu zmluvy dodržiavať ustanovenia ZoVO a súvisiace predpisy, všeobecne záväzné právne predpisy a ustanovenia Mandátnej zmluvy a riadiť sa predloženými podkladmi a pokynmi mandanta.

37. Podľa čl. X. bodu 2 Mandátnej zmluvy bola spoločnosť PRO - TENDER s.r.o. povinná oznámiť UNLP všetky okolnosti, ktoré zistila pri zariaďovaní záležitosti a ktoré môžu mať vplyv na zmenu pokynov UNLP. Podľa čl. X. bodu 3 sa spoločnosť PRO - TENDER s.r.o. nemohla odchyliť od pokynov UNLP.

38. Príloha č. 1 Mandátnej zmluvy upravovala činnosti spoločnosti PRO - TENDER s.r.o. pri jednotlivých postupoch verejného obstarávania, pričom pri postupe nadlimitnej zákazky formou verejnej aj užšej súťaže, ako aj pri postupe podlimitnej zákazky bolo úlohou spoločnosti PRO - TENDER s.r.o.

spolupracovať na príprave opisu predmetu zákazky a metodické vedenie pri výpočte predpokladanej ceny a príprave návrhu zmluvy v súčinnosti s UNLP ako verejným obstarávateľom.

39. Na základe uvedeného preto možno vo všeobecnej rovine prijať záver, že zodpovednosť za dodržiavanie ZoVO pri verejnom obstarávaní realizovanom pre UNLP ako verejného obstarávateľa mal tak obžalovaný, ako aj spoločnosť PRO - TENDER s.r.o.

40. Podľa § 4 ods. 2 ZoVO Nadlimitnou zákazkou je zákazka zadávaná verejným obstarávateľom a obstarávateľom, ktorej predpokladaná hodnota je rovná alebo vyššia ako finančný limit ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorý vydá úrad.

41. Podľa § 4 ods. 3 ZoVO Podlimitnou zákazkou je zákazka zadávaná verejným obstarávateľom, ktorej predpokladaná hodnota je v priebehu kalendárneho roka alebo počas platnosti zmluvy, ak sa zmluva uzatvára na dlhšie obdobie ako jeden kalendárny rok nižšia ako finančný limit podľa odseku 2 a ide o zákazku

a) na dodanie tovaru bežne dostupného na trhu, okrem potravín, uskutočnenie stavebných prác alebo poskytnutie služby bežne dostupných na trhu a jej predpokladaná hodnota je rovnaká alebo vyššia ako 1 000 eur,

b) ktorá nie je zákazkou podľa písmena a) a jej predpokladaná hodnota je

1. rovnaká alebo vyššia ako 20 000 eur, ak ide o zákazku na dodanie tovaru, okrem potravín, alebo o zákazku na poskytnutie služby alebo

2. rovnaká alebo vyššia ako 30 000 eur, ak ide o zákazku na uskutočnenie stavebných prác,

c) na dodanie tovaru, ktorým sú potraviny, ak predpokladaná hodnota zákazky je rovnaká alebo vyššia ako 40 000 eur.

42. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že celková hodnota všetkých 15-tich zákaziek predstavovala sumu 289.602,84 EUR bez DPH a zároveň hodnota každej zákazky jednotlivo nepresiahla sumu 20.000,- EUR bez DPH.

43. Podľa § 2 písm. b) vyhlášky Úradu pre verejné obstarávanie č. 11/2014 Z. z., ktorou sa ustanovuje finančný limit pre nadlimitnú zákazku účinné od 1. februára 2014 Nadlimitná zákazka je, ak predpokladaná hodnota zákazky sa rovná alebo je vyššia ako 207.000,- eur, ak ide o zákazku na dodanie tovaru zadávanú verejným obstarávateľom podľa § 6 ods. 1 písm. b) až f) zákona; pre verejného obstarávateľa na úseku obrany, ak ide o zákazku na dodanie tovaru neuvedeného v prílohe č. 4 zákona.

44. Podľa § 5 ods. 12 ZoVO Zákazku nemožno rozdeliť ani zvoliť spôsob určenia jej predpokladanej hodnoty s cieľom znížiť predpokladanú hodnotu zákazky pod finančné limity podľa tohto zákona.

45. Z obsahu výziev na predkladanie ponúk adresovaných vybraným uchádzačom a z celkového priebehu verejného obstarávania je možné dospieť k záveru o časovej, miestnej a vecnej súvislosti zadávania všetkých zákaziek. UNLP v rámci zadávania zákaziek odoslala všetky výzvy v ten istý deň, a to 20. mája 2014, následne UNLP vyhodnocovala predložené ponuky ku všetkým 15-tim zákazkám 26. resp. 27. mája 2014, a výsledok vyhodnotenia ponúk oznamovala listom z 28. mája 2014 expedovaným 30. mája 2014. Vybraní uchádzači tovar fakturovali v rovnakom, resp. blízkom období v mesiacoch jún a júl 2014, pričom z obsahu výziev ešte vyplýva, že predávajúci bol zaviazaný dodať tovar do troch týždňov od vystavenia a doručenia objednávky, pričom platnosť ponuky UNLP stanovila vo všetkých 15-tich prípadoch do 30. júna 2014. Miesto plnenia bolo vo všetkých 15-tich výzvach označené ako Urgentný príjem Univerzitnej nemocnice L. Pasteura v Košiciach. Predmet zákaziek bol financovaný z jedného zdroja, resp. od jedného verejného obstarávateľa, všetky zákazky boli obstarávané za jedným a tým istým účelom a zároveň v prípade všetkých zákaziek išlo o plnenie rovnakého, resp. podobného charakteru, ktoré je charakteristické pre zadávanie jednej zákazky ako celku.

46. Najvyšší súd preto v zhode so závermi Protokolu o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní č. 3785-6000/2020-OD/5 z 28. mája 2020 vypracovaného ÚVO konštatuje, že

uvedené okolnosti priamo vylučujú predpoklad, že by UNLP musela zadávať zákazku na dodanie požadovaných tovarov rozdelenú na viacero samostatných obstarávaní z dôvodu odlišnej technickej špecifikácie jednotlivých predmetov zákaziek, v dôsledku ktorej by mu situácia na trhu neumožňovala obstaráť všetky požadované tovary na interiérové vybavenie od jedného dodávateľa, pričom tovary, ktoré boli predmetom dielčích zákaziek, z hľadiska vecného, miestneho a časového spolu súvisia a táto súvislosť je markantná.

47. Možno teda uzavrieť, že vzhľadom na celkovú hodnotu 15-tich zákaziek na vybavenie Urgentného príjmu podľa ZoVO v spojení s finančnými limitmi uvedenými vo vyhláske č. 11/2014 Z. z. malo byť vybavenie Urgentného príjmu obstarávané postupom pre nadlimitnú zákazku.

48. Uvedené si pritom musela uvedomovať tak spoločnosť PRO - TENDER s.r.o., ako odborne spôsobilá osoba, ako aj obžalovaný, ako vedúci oddelenia verejného obstarávania UNLP a autor internej normy IN-18.1 (ďalej len „Interná norma“). Interná norma, ktorú obžalovaný vypracoval 3. marca 2014 a ktorá bola pre UNLP účinná od 15. marca 2014 stanovovala spôsob uskutočňovania postupov verejného obstarávania v podmienkach UNLP, ktoré sa používali pri zadávaní zákaziek a uzatváraní zmlúv vrátane objednávok na dodanie tovaru, zmlúv na uskutočnenie stavebných prác alebo zmlúv na poskytnutie služieb (bod 1.2) a platila pre všetkých zamestnancov UNLP, ktorí sa pri výkone svojej činnosti zúčastňovali procesu verejného obstarávania - nakupovania (bod 2.1).

49. Interná norma za zodpovedného pracovníka považovala všetkých zamestnancov UNLP, ktorí v rámci svojho popisu práce a svojich kompetencií v čase výberu vhodného uchádzača zabezpečovali predmet zákazky a v prípravnej fáze spolupracovali s predkladateľom požiadavky a zároveň stanovovala pôsobnosť jednotlivých útvarov v rámci UNLP, pričom odbor nákupu, oddelenie verejného obstarávania zodpovedalo za organizáciu a realizáciu postupov verejného obstarávania pre zákazky podľa bodu 5.6 Internej normy a za metodické usmerňovanie ostatných útvarov pri uplatňovaní zásad verejného obstarávania v UNLP (bod 5.2.3).

50. V bode 5.4.8 Interná norma uvádzala, že predpokladaná hodnota zákazky je základom pre použitie určitého postupu verejného obstarávania a rovnako aj výsledok verejného obstarávania - zmluvná cena musí byť vo finančnom limite, podľa ktorého sa robil postup. Zodpovedný pracovník pri uplatnení určitého postupu, podľa svojej úvahy mal nechať 10% až 20% rezervu do cenového limitu a bolo jeho chybou a porušením zákona o verejnom obstarávaní, ak napríklad uzavrel zmluvu a vykonanie prác postupom pre zákazku podľa § 9 ods. 9 presne na limitnú sumu a následne pristúpil na dodatok zmluvy, ktorým zvýši aj pôvodnú cenu. Ak nebola medzi predpokladanou hodnotou zákazky a hraničným finančným limitom primeraná rezerva, mal zodpovedný pracovník preventívne použiť metódu s vyšším finančným limitom, inak znášal zodpovednosť za porušenie zákona o verejnom obstarávaní.

51. V bode 5.4.9 Interná norma stanovovala, že zákazku nemožno rozdeliť ani zvoliť iný spôsob určenia jej predpokladanej hodnoty s cieľom vyhnúť sa použitiu postupov zadávania zákazky podľa zákona o verejnom obstarávaní a v bode 5.4.10 Internej normy bolo uvedené, že zákazku nemožno rozdeliť ani zvoliť iný spôsob určenia jej predpokladanej hodnoty s cieľom znížiť predpokladanú hodnotu zákazky pod finančné limity podľa zákona o verejnom obstarávaní.

52. Dôkazom toho, že obžalovaný si bol vedomý toho, že zákazky č. 1 až č. 15 v skutočnosti spadajú pod jednu nadlimitnú zákazku je okrem iného fakt, že UNLP listom z 13. mája 2013 požiadala Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky o súhlas k realizácii verejného obstarávania pre predmet zákazky „Nábytok pre novovybudovaný urgentný príjem Univerzitnej nemocnice L. Pasteura Košice“ s predpokladanou hodnotou 900.000,- EUR bez DPH, pričom v časti typ zákazky podľa výšky finančného limitu s odkazom na § 4 ZoVO uviedla, že ide o nadlimitnú zákazku formou verejnej súťaže s predpokladaným dátumom zahájenia verejného obstarávania v mesiaci máj 2013, pričom ako kontaktná osoba a zároveň osoba, ktorá túto vec vybavuje, bol v predmetnej žiadosti označený obžalovaný.

53. Špecializovaný trestný súd v rámci skutkovej vety napadnutého rozsudku však použil slovné

spojenia ako „nezohľadnil predpokladanú celkovú hodnotu zákazky“, „zákazku účelovo rozdelil na 15 samostatných zákaziek“, „neurčil predpokladanú hodnotu zákazky ako súčet všetkých častí nadlimitnej zákazky“, ktoré spojenia celkom jednoznačne označujú osobu obžalovaného ako osobu, ktorá mala zásadný (rozhodujúci) vplyv na proces predmetného verejného obstarávania, pričom právnu vetu formuloval tak, že: „v súvislosti s verejným obstarávaním v úmysle zadovážiť inému prospech konal v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o verejnom obstarávaní a dojednal niektorému súťažiteľovi prednosť a výhodnejšie podmienky na úkor iných súťažiteľov a spôsobil takým činom škodu veľkého rozsahu“.

54. Záver o vine obžalovaného vo vyššie uvedených intenciách Špecializovaný trestný súd odôvodnil poukazom na pracovné postavenie obžalovaného ako vedúceho oddelenia verejného obstarávania, ďalej poukazom na Mandátnu zmluvu, ktorá zamestnancov UNLP nezbavuje zodpovednosti za riadne uskutočnenie verejného obstarávania a tiež poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 1. augusta 2023, sp. zn. 4 To 11/2021. Špecializovaný trestný súd považoval za preukázané, že obžalovaný bol ako kompetentný zamestnanec UNLP po celý čas aktívne zapojený do prípravy a realizácie procesu verejného obstarávania, ako aj to, že obžalovaný vypracoval prvotnú žiadosť o súhlas MZ SR, pričom s obžalovaným komunikovalo MZ SR počas prípravy a realizácie tohto verejného obstarávania a tiež aj kontrolné orgány pri spätnom vykonávaní kontroly. Súd prvého stupňa konštatoval, že to bol práve obžalovaný, kto spolu so svedkom Ing. G. v mene UNLP potvrdil správnosť spôsobu, akým bol v 15-tich prípadoch zrealizovaný výber dodávateľa nábytku, pričom vedel, že taký postup bol protiprávny a bol v zmysle § 15 písm. b) Trestného zákona uzročený s možnými škodlivými následkami, ktoré môžu na strane UNLP vzniknúť ako dôsledok nevykonania riadnej súťaže. Špecializovaný trestný súd tiež uviedol, že pri skúmaní trestnoprávnej zodpovednosti sa vynorila otázka, kto všetko by mal niesť ťarchu tejto zodpovednosti a jej dôsledky, avšak vzhľadom na viazanosť obžalobou sa k možnej trestnoprávnej zodpovednosti iných osôb nevyjadril a túto otázku skúmal len vo vzťahu k obžalovanému.

55. Po preskúmaní predloženého spisového materiálu dospel najvyšší súd k presvedčeniu, že závery Špecializovaného trestného súdu, ktoré sa „pretavili“ do skutkovej vety napadnutého rozsudku a ani odôvodnenie preukázania viny obžalovaného v napadnutom rozsudku nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní.

56. Z e-mailovej správy obžalovaného z 2. júna 2014 zaslanej Ing. X. z odboru centrálného verejného obstarávania MZ SR vyplýva, že obžalovaný v predmetnej správe Ing. X. informoval, že na nábytok pre Urgentný príjem realizovali 15 prieskumov trhu, pričom v e-mailovej správe z 27. mája 2014 obžalovaný Ing. X. oznámil, že pre krátkosť času UNLP realizuje prieskum trhu na najsúrnejšie nábytky pre Urgentný príjem a zvyšok nábytku bude riešený cez verejnú súťaž. Bol to teda obžalovaný, kto s MZ SR komunikoval ohľadne tohto verejného obstarávania, pričom obžalovaný bezpochyby musel vedieť, že vzhľadom na predpokladanú obstarávaciu cenu nábytku pre Urgentný príjem ide o nadlimitnú zákazku z hľadiska postupov verejného obstarávania. Uvedené ale bez ďalšieho (s ohľadom na neexistenciu vecnej súvislosti) v žiadnom prípade neznamena, že to bol práve obžalovaný, kto rozhodol o nezohľadnení predpokladanej celkovej hodnoty zákazky, zákazku účelovo rozdelil na 15 samostatných zákaziek a zároveň neurčil predpokladanú hodnotu zákazky ako súčet všetkých častí nadlimitnej zákazky, ako to v napadnutom rozsudku uviedol Špecializovaný trestný súd s tým, že pochybnosti o správnosti týchto skutkových záverov napadnutého rozsudku vyvstávajú z viacerých dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní.

57. Spoločnosť PRO - TENDER s.r.o. v stanovisku z 11. mája 2020, adresovanom vyšetrovatelke PZ, okrem iného uviedla, že vo všetkých verejných obstarávaniach realizovaných pre UNLP, bola ich administrátorom, t. j. bola zodpovedná za ich vyhlásenie, komunikáciu s uchádzačmi a vyhodnotenie v súčinnosti s určenými zodpovednými pracovníkmi UNLP, pričom za stanovenie opisu predmetu zákazky, špecifikácia predmetu zákazky, návrh zmluvných podmienok, podmienok dodania, ako aj určenie záujemcov, ktorí budú oslovení v prieskumoch trhu, bola vždy zodpovedná UNLP.

58. Z predmetného stanoviska spoločnosti PRO - TENDER s.r.o. ďalej vyplynulo, že najskôr boli listom zo 7. apríla 2014 vyzvané spoločnosti PKB invest, s.r.o. a Metrostav a.s. ako pôvodný zhotoviteľ diela k predloženiu cenovej ponuky, ktorá bude zohľadňovať všetky náklady spojené s plnením predmetu zákazky. Spoločnosti PKB invest, s.r.o. a Metrostav a.s. 9. apríla 2014 predložili cenovú ponuku na rozšírenie rozsahu interiérového vybavenia za cenu 627.274,- EUR bez DPH, pričom 10. apríla 2014 bolo do Publikáčného vestníka Európskej únie a do Vestníka verejného obstarávania zaslané oznámenie o začatí priameho rokovacieho konania s poukazom na § 58 písm. e) ZoVO, pretože zahájenie nového verejného obstarávania by mohlo zásadným spôsobom ohroziť plnenie a implementáciu projektu a z časového hľadiska pri dodržaní termínu výstavby s prihliadnutím na mierny časový posun a začiatok poskytovania zdravotnej starostlivosti bolo aj nereálne. Hoci pôvodne bolo začaté priame rokovacie konanie, UNLP ako verejný obstarávateľ rozhodla o zrušení zadávania zákazky postupom priameho rokovacieho konania.

59. Spoločnosť PRO - TENDER s.r.o. tiež uviedla, že rozhodnutie vyhlásiť 15 samostatných zákaziek s nízkou hodnotou bolo prijaté ako „manažérske rozhodnutie UNLP“ 20. mája 2014. Špecializovaný trestný súd však tejto skutočnosti nevenoval osobitnú pozornosť, rovnako ako nevenoval osobitnú pozornosť obsahu Mandátnej zmluvy, podľa ktorej bola spoločnosť PRO - TENDER s.r.o. povinná pri svojej činnosti postupovať s odbornou starostlivosťou a zároveň bola povinná pri plnení predmetu zmluvy dodržiavať ustanovenia ZoVO a súvisiace predpisy a tiež bola povinná oznámiť UNLP všetky okolnosti, ktoré zistila pri zariaďovaní záležitosti, a ktoré mohli mať vplyv na zmenu pokynov UNLP.

60. Spoločnosť PRO - TENDER s.r.o. ďalej v stanovisku adresovanom vyšetrovateľke PZ uviedla, že UNLP predložila ako podklad pre vyhlásenie 15-tich zákaziek s nízkou hodnotou projekt interiérového vybavenia nábytkom spracovaný spoločnosťou DESIGN PO s.r.o., pričom rozpočet projektu bol následne rozdelený na ucelené celky podľa CPV kódov s tým, že zoznam záujemcov na oslovenie bol poskytnutý zo strany UNLP z ich vnútornej databázy firiem.

61. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že v rozhodnom čase oddelenie verejného obstarávania v UNLP tvorili traja zamestnanci, a to obžalovaný ako jeho vedúci a svedkyne N. X. a Ing. J. L.. Z výpovedí oboch svedkýň pritom vyplynulo, že sa na predmetnom verejnom obstarávaní vôbec nepodieľali (nezhromažďovali a ani neposkytovali pre toto verejné obstarávanie žiadne podklady). Svedkyňa N. X. vypovedala, že sa s predmetným verejným obstarávaním stretla až po tom, ako spoločnosť PRO - TENDER s.r.o. protokolárne odovzdala UNLP zložku po ukončení verejného obstarávania s tým, že spolupráca s menovanou spoločnosťou vo všeobecnosti prebiehala tak, že po odovzdaní všetkých podkladov, na základe ktorých sa mal realizovať určený postup verejného obstarávania, spoločnosť PRO - TENDER s.r.o. mala zrealizovať verejné obstarávanie, pričom zvolenie formy, spôsobu, resp. metódy verejného obstarávania bolo na rozhodnutí menovanej spoločnosti, ktorá verejné obstarávanie realizovala, spoločnosť PRO - TENDER s.r.o. následne zrealizovala verejné obstarávanie a po zrealizovaní konkrétnej formy verejného obstarávania odovzdala dokumentáciu UNLP a UNLP svojimi kontrolnými mechanizmami odkontrolovala zvolený postup verejného obstarávania tak po formálnej, ako aj obsahovej stránke. Menovaná svedkyňa ďalej vypovedala, že si nepamätá prípad, kedy by niekto spätne kontroloval verejné obstarávanie zrealizované externou firmou. Zároveň uviedla, že pokiaľ externá firma robila verejné obstarávanie, ich oddelenie jej poskytovalo súčinnosť.

62. Svedkyňa Ing. J. L. vypovedala, že napriek tomu, že pracuje na oddelení verejného obstarávania, s realizáciou žiadneho verejného obstarávania UNLP neprišla do kontaktu a vo vzťahu k predmetnému verejnému obstarávaniu potvrdila, že ani s jednou písomnosťou vzťahujúcou sa na sporné verejné obstarávanie nikdy neprišla do kontaktu.

63. Z výpovede svedkyne Ing. Y. V. vyplynulo, že v rámci UNLP pracovala na obchodnom oddelení, pričom obchodné oddelenie obstarávanie nábytku pre Urgentný príjem neriešilo a túto vec malo na starosti oddelenie verejného obstarávania.

64. Zo svedeckých výpovedí N. X., Ing. J. L. a Ing. Y. V. potom vyplynulo, že ak niekto z oddelenia

verejného obstarávania v súvislosti so sporným verejným obstarávaním komunikoval so spoločnosťou PRO - TENDER s.r.o., musel to byť len obžalovaný.

65. Spoločnosť PRO - TENDER s.r.o. sa v predmetnom stanovisku k otázke komunikácie so zamestnancami UNLP vyjadrila tak, že „spôsob komunikácie, kto s kým, kedy presne sa bohužiaľ s odstupom 6 rokov nedá zistiť ani verifikovať“, pričom „...bolo štandardom, že mnohé pokyny a dokumenty sa doručovali osobne, priamymi jednaniami so zodpovednými zamestnancami sa konzultovali jednotlivé kroky v každom vyhlásenom obstarávaní...“. Z takto formulovanej odpovede vyplýva, že spoločnosť PRO - TENDER s.r.o. sa vyjadrila „len“ vo všeobecnosti ku všetkým verejným obstarávaniam realizovaným pre UNLP a odpovedi na otázku, kto za UNLP s ňou komunikoval v tomto konkrétnom verejnom obstarávaní sa vyhla.

66. Obžalovaný vypovedal, že príkaz na realizáciu predmetného verejného obstarávania interní zamestnanci UNLP nedostali, preto predpokladá, že realizácia verejného obstarávania bola zadaná externej spoločnosti PRO - TENDER s.r.o., pričom o tom, či sa zákazka prideli na realizáciu interným zamestnancom UNLP, alebo menovanej externej spoločnosti, rozhodoval riaditeľ UNLP, čo sa dialo ďalej s predmetnou súťažou nevie, pretože medzi sebou komunikovalo vedenie UNLP a spoločnosť PRO - TENDER s.r.o., pričom obžalovaný o tom informovaný nebol. Obžalovaný tiež zdôraznil, že v predmetných 15-tich zákazkách so spoločnosťou PRO - TENDER s.r.o. nekomunikoval, nepripravoval žiadne podklady a dokumentácia sa na jeho stôl dostala až po ukončení prieskumu trhu. Táto obrana obžalovaného, t. j. že on so spoločnosťou PRO - TENDER s.r.o. ohľadne sporného verejného obstarávania nekomunikoval, je podporená aj výpoveďami svedkýň X. a Ing. L. a podporne aj oboznámenou e-mailovou komunikáciou obžalovaného s MZ SR, keďže všetky oboznámené správy obžalovaného adresované MZ SR sú datované až po skončení predmetného verejného obstarávania.

67. Na podporu svojho tvrdenia, že so spoločnosťou PRO - TENDER s.r.o. ohľadne predmetného verejného obstarávania nekomunikoval, obžalovaný ďalej uviedol, že sa v rozhodnom období nezúčastňoval ani porád vedenia UNLP, pričom táto obrana obžalovaného je potvrdená zápismi z porady vedenia UNLP v roku 2014. Na strane druhej zo svedeckej výpovede Mgr. U. V., ktorá bola v rozhodnom čase sekretárkou riaditeľa UNLP a vypracovávala predmetné zápisy vyplynulo, že všetky veci ohľadne predmetného verejného obstarávania sa riešili na referáte verejného obstarávania, pričom na poradách vedenia sa spomínali len okrajovo a nie do úplných detailov s tým, že všetko sa následne dolaďovalo na individuálnych stretnutiach obžalovaného s riaditeľom UNLP MUDr. I. G. mimo porady vedenia bez jej prítomnosti. Vzhľadom ale na to, že prípadných stretnutí medzi riaditeľom UNLP a obžalovaným sa dotknutá svedkyňa (Mgr. V.) nezúčastňovala, jej všeobecné tvrdenie o dolaďovaní procesu verejného obstarávania na individuálnych stretnutiach spoľahlivo, bez dôvodných a rozumných pochybností nepotvrďuje, že ich predmetom bolo aj sporné obstarávanie. Obdobne tak aj svedok Mgr. O. J. vo všeobecnosti síce potvrdil osobné konzultácie týkajúce sa verejných obstarávaní medzi obžalovaným a MUDr. I. G., pričom zároveň potvrdil, že to bol obžalovaný, kto v mene UNLP zabezpečoval aj komunikáciu so spoločnosťou PRO - TENDER s.r.o., avšak ani táto výpoveď bez ďalšieho nepotvrďuje, že išlo práve o komunikáciu týkajúcu sa sporného verejného obstarávania, keďže spoločnosť PRO - TENDER s.r.o. mala pre UNLP realizovať viaceré verejné obstarávania, teda obžalovaný s menovanou spoločnosťou komunikovať mohol, avšak komunikácia sa nevyhnutne nemusela týkať aj sporného verejného obstarávania.

68. Komunikáciu obžalovaného so spoločnosťou PRO - TENDER s.r.o. vo veciach verejných obstarávaní potvrdil aj svedok MUDr. I. G., ktorý bol v rozhodnom čase riaditeľom UNLP a ktorý vypovedal, že dodávku vybavenia Urgentného príjmu realizovala spoločnosť PRO - TENDER s.r.o. na zmluvnom základe, pričom na strane UNLP nebol za toto verejné obstarávanie zodpovedný žiadny zamestnanec, a to práve s ohľadom na existenciu Mandátnej zmluvy, pričom oddelenie verejného obstarávania s menovanou spoločnosťou spolupracovalo tak, že jej predkladalo materiály, na podklade ktorých bolo potrebné obstaráť nábytok, čo sa týka počtu, špecifikácie, grafického vyobrazenia, kvality a pod.

69. Odpovede svedka MUDr. G. na ďalšie otázky spojené s predpokladanou hodnotou zákazky vybavenia Urgentného príjmu, jej správneho určenia a rozdelenia jednej nadlimitnej zákazky na 15 samostatných zákaziek však už boli vyhýbavé, keď svedok odpovedal tak, že sa k tomu vyjadriť nevie, pričom len vyslovil názor, že rozhodnutie o rozdelení jednej zákazky na 15 samostatných zákaziek prijala, resp. mohla prijať spoločnosť PRO - TENDER s.r.o. a uviedol, že ohľadom správnosti postupu sa spoliehal na osoby zodpovedajúce a vyškolené v oblasti verejného obstarávania. Svedok MUDr. I. G. zároveň poprel, že by si obžalovaného zavolať na nejakú súkromnú poradu, na ktorej by mu zadával nejaké úlohy alebo príkazy ohľadom verejných obstarávaní, avšak zároveň potvrdil, že tak, ako k nemu mali prístup všetci zamestnanci UNLP, chodil k nemu aj obžalovaný. Dotknutý svedok ďalej uviedol, že obžalovaný spoločnosti PRO - TENDER s.r.o. pripravoval podklady k verejným obstarávaniam, ktoré mal z oddelenia UNLP vo forme požiadaviek od primárov, vrchných sestier atď. a zároveň uviedol, že nikto za UNLP nemohol menovanej spoločnosti dávať príkazy, akým spôsobom postupovať pri realizácii verejného obstarávania.

70. Hoci svedok MUDr. G. vypovedal, že oddelenie verejného obstarávania spoločnosti PRO - TENDER s.r.o. predkladalo materiály, na podklade ktorých bolo potrebné obstaráť nábytok, pochybnosti o pravdivosti jeho výpovede vyvoláva výpoveď svedka Ing. T. W. (pozn. konateľ spoločnosti PRO - TENDER s.r.o.), ktorý vypovedal, že predmetné verejné obstarávanie spoločnosť PRO - TENDER s.r.o. zabezpečila len po technickej stránke, pričom mala administrovať túto zákazku a vykonať prieskum trhu. Svedok potvrdil, že spracoval výzvu na predkladanie ponúk, v ktorej uviedol špecifikáciu tovarov, ktoré obdržal od UNLP, čo potvrdzuje e-mailová komunikácia od Mgr. W. zo 4. apríla 2014, ktorá na základe požiadavky od Ing. G. zaslala zoznam nábytku k verejnému obstarávaniu, pričom ide o zoznam z 21. marca 2014, ktorú skutočnosť potvrdil aj svedok PhDr. L. V., MPH, konateľ spoločnosti PRO - TENDER s.r.o.

71. Výpoveď svedka Ing. W. je podporená aj výpoveďou svedka Ing. X. G., ktorý vypovedal, že v rozhodnom čase bol námestníkom pre technicko-prevádzkový úsek UNLP a bol zodpovedný za výstavbu Urgentného príjmu, pričom pôvodným zámerom bolo obstaráť nábytok v plnom rozsahu podľa projektu, ktorý obsahoval presnú špecifikáciu nábytku, vrátane jeho ceny a rozmiestnenia. Svedok potvrdil, že Urgentný príjem bolo potrebné sprevádzkovať v stanovenom čase, inak hrozili pokuty veľkého rozsahu a zároveň potvrdil, že spolupracoval pri predmetnom verejnom obstarávaní tak, že poskytol projekt architektonického riešenia, ktorý bol súčasťou technického projektu stavby, z ktorého sa vychádzalo pri špecifikácii tovarov, ich cena a iné parametre, o samotnom verejnom obstarávaní však bol informovaný len okrajovo, pričom po zrušení prvého verejného obstarávania požadoval, aby bol zabezpečený nábytok aspoň v minimálnom rozsahu, čo žiadal opakovane na poradách vedenia aj mimo nich osobne a výslovne o to žiadal riaditeľa nemocnice.

72. Ing. X. G. na hlavnom pojednávaní potvrdil, že mu riaditeľ UNLP oznámil, že predmetné verejné obstarávanie bude robiť spoločnosť PRO - TENDER s.r.o. a doplnil, že je možné, že menovanej spoločnosti poslal podklady z projektovej dokumentácie, pričom tak urobil na základe pokynu riaditeľa UNLP a má tiež vedomosť, že súbor nábytku bol následne prerozdeľovaný podľa CPV kódov, on osobne však také prerozdeľovanie nevykonával. Svedok pripustil komunikáciu s obžalovaným, ale zdôraznil, že rozhodujúce boli jeho apely na riaditeľa UNLP, ktorý mal ako štatutár hlavnú kompetenciu a tiež potvrdil, že jeho podriadenou bola Mgr. W..

73. Výpovede svedkov Ing. W. a Ing. G. tak nepotvrdzujú výpoveď svedka MUDr. G. v tom smere, že podklady pre predmetné verejné obstarávanie spoločnosti PRO - TENDER s.r.o. predkladal obžalovaný a naopak sú v súlade s obranou obžalovaného, ktorý vypovedal, že pri spornom verejnom obstarávaní s menovanou spoločnosťou nekomunikoval a ani jej nepredkladal žiadne podklady.

74. Výpoveď svedka Ing. G. je významná aj v tom smere, keď svedok tvrdil, že to bol riaditeľ UNLP (MUDr. G.), ktorý mu oznámil, že obstarávanie na nábytok sa môže realizovať aj zvlášť, rozdelením nábytku podľa CPV kódov, s tým, že to má preverené, že sa to tak podľa ZoVO môže urobiť a bude to robiť externá spoločnosť PRO - TENDER s.r.o., zároveň mu riaditeľ UNLP oznámil, že sa stihne urobiť

obstarávanie nábytku, ak sa jeho objem zníži pod určitú hranicu. (Svedok však už neuviedol, u koho si MUDr. G. preveril, že rozdelenie predmetu obstarávania za takýchto podmienok je možné a v súlade so ZoVO.)

75. Najvyšší súd ďalej poukazuje na výpoveď svedka PhDr. L. V., MPH (pozn. konateľ spoločnosti PRO - TENDER s.r.o.), ktorý vypovedal k časovým súvislostiam obstarávania nábytku do Urgentného príjmu. Svedok uviedol, že UNLP prijala manažérske rozhodnutie realizovať nákup nového nábytku samostatnými zákazkami s nízkou hodnotou na základe samostatných CPV kódov v súlade so ZoVO a nebol žiaden úmysel ani na strane UNLP a ani na strane spoločnosti PRO - TENDER s.r.o. porušiť princípy verejného obstarávania. Svedok ďalej tvrdil, že úlohou spoločnosti PRO - TENDER s.r.o. bolo administratívne zabezpečovať verejné obstarávanie, pričom za opis predmetu zákazky a nastavenie špecifikácií je vždy zodpovedný verejný obstarávateľ a vyjadril názor, že tak ako mohli robiť jednu veľkú zákazku, tak mohli robiť aj 15 samostatných zákaziek, lebo na to boli zákonné dôvody v podobe CPV kódov. Svedok potvrdil, že bolo povinnosťou spoločnosti PRO - TENDER s.r.o. stanoviť aj predpokladanú hodnotu zákazky, ktorá bola stanovená na základe rozpočtu vypracovaného spoločnosťou DESIGN PO s.r.o., prepočítajúc požadované množstvo nábytku s jednotkovými cenami z rozpočtu spoločnosti DESIGN PO s.r.o., pričom svedok predpokladal, že počet kusov nábytku stanovil technický úsek, pretože len ten mal kompetenciu a dostatočné informácie, o koľko treba znížiť pôvodný rozsah doplneného nábytku oproti priamemu rokovaciemu konaniu.

76. Na otázku, či bolo rozhodnutie o rozdelení jednej nadlimitnej zákazky na 15 samostatných zákaziek v súlade so ZoVO svedok PhDr. V., MPH odpovedal, že „my sme sa domnievali, že áno..." a zopakoval, že „...v tom bolo to manažérske rozhodnutie UNLP rozdeliť zákazku na 15 samostatných zákaziek. My sme to aj odôvodňovali."

77. K uvedenému pristupuje ešte výpoveď svedka Ing. J., ktorý vypovedal, že predpokladá, že otázky zníženia, obmedzenia, resp. zmeny predpokladanej hodnoty verejného obstarávania riešila spoločnosť PRO - TENDER s.r.o. a na otázku, či obžalovaný mohol rozhodnúť o rozdelení zákazky na 15 zákaziek odpovedal, že si myslí, že nemohol a ak vzišlo nejaké rozhodnutie, tak len po vzájomnom stretnutí medzi štatutárom UNLP a menovanou spoločnosťou.

78. Obžalovaný poprel, že by to bol on, kto nezohľadnil predpokladanú celkovú hodnotu zákazky", „zákazku účelovo rozdelil na 15 samostatných zákaziek", „neurčil predpokladanú hodnotu zákazky ako súčet všetkých častí nadlimitnej zákazky", pričom opak bez dôvodných a rozumných pochybností z výpovedí svedkov Ing. G., MUDr. G., Ing. J., ale ani ostatných vo veci vypočutých svedkov, ako to bolo vyššie rozvedené, nevyplýva. Naopak z výpovede PhDr. V., MPH plynie, že to bolo manažér, kto o tom rozhodol (hovorí o manažérskom rozhodnutí), pričom nič nenasvedčuje tomu, že by obžalovaný mal byť vnímaný ako manažér UNLP, keďže sa nezúčastňoval ani porád vedenia s tým, že zo všeobecne formulovanej zodpovednosti za proces verejného obstarávania, či už v pracovnej zmluve alebo Internej norme zodpovednosť obžalovaného za vyššie uvedené konkrétne konanie v konkrétnom obstarávaní nie je možné vyvodiť, keď navyše sporný proces verejného obstarávania v prejednávanej veci realizoval externý odborne spôsobilý obstarávač (spoločnosť PRO - TENDER s.r.o.), pritom iného dôkazu, ktorý by spoľahlivo bez rozumných a dôvodných pochybností vinu obžalovaného preukazoval, ako to už bolo vyššie rozvedené, niet.

79. A iný záver nie je možné vyvodiť ani na podklade rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 1. augusta 2023, sp. zn. 4 To 11/2021, poukázanie na ktorý, s ohľadom na odlišnú skutkovú situáciu, nie je príliehavý. V predmetnej trestnej veci (4 To 11/2021) nebol totiž sporný priebeh verejného obstarávania z hľadiska správnej voľby jeho postupu, ale konanie obžalovaného, ktorý (skrátene) vo vopred sledovanom zámere, aby sa víťazom verejnej súťaže stala spoločnosť WEGA-MS spol. s r.o., v súťažných podkladoch vedome opísal predmet zákazky a stanovil technické špecifikácie z hľadiska funkčných a výkonnostných požiadaviek zdravotníckych prístrojov tak, aby tieto podmienky splnil len jeden výrobca ultrazvukových prístrojov zn. Esaote S.p.A., ktorých výhradným dodávateľom, ako aj výhradným poskytovateľom servisu pre územie Slovenskej republiky bola v období od 3. júla 2013 do

15. augusta 2013 spoločnosť WEGA-MS, hoci v tom čase na trhu neexistovali prístroje iných výrobcov, ktoré by spĺňali všetky technické a funkčné požiadavky požadované v prílohách súťažných podkladov č. 3.1 až č. 3.4., v dôsledku čoho bola do verejnej súťaže 14. augusta 2013 predložená iba jediná ponuka od spoločnosti WEGA-MS, čím vytvoril výhodnejšie podmienky pre jedného súťažiteľa, pretože postupoval v rozpore s § 34 ods. 1 a § 9 ods. 4 ZVO, a to s princípom nediskriminácie uchádzačov alebo záujemcov, princípom rovnakého zaobchádzania a princípom hospodárnosti a efektívnosti a tak umožnil získať spoločnosti WEGA-MS prospech najmenej vo výške 162.848,97 Eur.

80. Najvyšší súd v rozsudku z 1. augusta 2023, sp. zn. 4 To 11/2021 uviedol, že zmyslom spolupráce s odborne spôsobilou osobou, a to aj z externého prostredia, bolo dosiahnutie vyššej pravdepodobnosti dodržania zákona o verejnom obstarávaní pri realizácii procesu verejného obstarávania, v žiadnom prípade však oddelenie verejného obstarávania a zvlášť jeho vedúceho táto spolupráca nezbavovala zodpovednosti za celý priebeh verejného obstarávania realizovaného prostredníctvom odborne spôsobilej osoby na podklade mandátnej zmluvy. V prejednávanej veci však existujú dôvodné a rozumné pochybnosti o „spolupráci“ oddelenia verejného obstarávania a menovite obžalovaného so spoločnosťou PRO - TENDER s.r.o. pri realizácii sporného verejného obstarávania, keď z vykonaného dokazovania nevyplynulo nič, čo by obžalovaného s predmetným verejným obstarávaním spájalo okrem toho, že vypracoval žiadosť adresovanú MZ SR o udelenie súhlasu s verejným obstarávaním na jednu nadlimitnú zákazku (teda pred realizáciou verejného obstarávania prieskumom trhu) a okrem toho, že o ňom následne podal správu MZ SR (po jeho skončení).

81. Za spojenie obžalovaného so sporným verejným obstarávaním z hľadiska jeho zodpovednosti za súlad so ZoVO pritom nie je možné považovať ani Záznam o vykonaní prieskumu trhu, ktorý obžalovaný podpísal 28. mája 2014 spolu s Ing. X. G.. Podpisy obžalovaného a Ing. G. sa nachádzajú v časti označenej ako „Vnútna kontrola“, pričom kolónka „Výjadrenie“ vyplnená nie je. Z predmetného záznamu preto vôbec nevyplyva, z akého hľadiska bola „vnútorná kontrola“ vykonaná. Obžalovaný k predmetnému záznamu uviedol, že dokumentácia bola vypracovaná spoločnosťou PRO - TENDER s.r.o. a on ju dostal už podpísanú a schválenú Ing. G., ktorý vykonal jej kontrolu a následne danú dokumentáciu odkontroloval aj on, a to z pohľadu jej súladu s Internou normou IN-18.1.3., s ktorou dokumentácia bola v súlade, pretože spĺňala požiadavky postupu verejného obstarávania pre zákazky v hodnote od 8 tis. EUR do 20 tis. EUR.

82. Obžalovaný sa teda v tejto súvislosti bránil tým, že svojím podpisom na vyššie uvedenom Zázname len potvrdil, že už zvolená (nie ním) metóda verejného obstarávania, a to prieskum trhu bola vykonaná v súlade s Internou normou, pričom opak (že to bol obžalovaný, kto takúto formu verejného obstarávania zvolil) z vyššie uvedeného záznamu nijakým spôsobom nevyplyva a bez dôvodných a rozumných pochybností nevyplyva, ako to už bolo vyššie uvedené, ani z ostatného vykonaného dokazovania.

83. Najvyšší súd v tejto súvislosti potom zvažoval, či neoznámenie porušenia predpisov o verejnom obstarávaní (inou osobou odlišnou od obžalovaného), o ktorom sa obžalovaný dozvedel najneskôr pri kontrole súladu prieskumu trhu s Internou normou, mohlo založiť jeho trestnoprávnu zodpovednosť. Vzhľadom na to, že otázku neoznámenia porušenia predpisov o verejnom obstarávaní ZoVO nerieši, nejde o porušenie predpisov o verejnom obstarávaní (ani o dojednanie prednosti, či výhodnejších podmienok niektorému súťažiteľovi), preto týmto konaním obžalovaný skutkovú podstatu stíhaného zločinu machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 Trestného zákona nenaplnil. Úvahy o možnom naplnení prečinu neoznámenia trestného činu podľa § 340 Trestného zákona, resp. prečinu neprekazenia trestného činu podľa § 341 Trestného zákona vzhľadom na nezachovanie totožnosti skutku a ich premlčanie zostali len v teoretickej rovine.

84. Zhrnúc uvedené najvyšší súd konštatuje, že v procese sporného verejného obstarávania skutočne došlo k rozdeleniu jednej nadlimitnej zákazky na 15 samostatných zákaziek s predpokladanou hodnotou každej zákazky pod 20.000,- Eur bez DPH a tým k porušeniu ZoVO a spôsobeniu škody UNLP, avšak vykonané dokazovanie nepreukázalo, že by tento skutok spáchal obžalovaný. Najvyšší súd preto týmto rozsudkom zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu, obžalovaného oslobodil spod obžaloby a UNLP

ako poškodenú s jej nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

85. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.